

1. SØNDAG ETTER PÅSKE

Tor Martin Synnes: Jubileumsgudstjeneste Lørenskog kommune 100 år
Fjellhamar kirke søndag 30. mars 2008

Det er påsketid. Vi skal høre en av de grunnleggende historiene Jesu nærmeste venner har gitt videre. Som det beste de ville gi videre. Det handler om å gi videre de gode historiene. Som gir tro, håp og kjærlighet. Gi videre de gode historiene fra den store boka, men også fra våre egne liv. Det er en måte å beskrive vår felles samfunnsoppgave på – og fortelle videre, gi videre, det livet har lært oss, de viktige og gode erfaringene og kunnskapen, historier om tro, håp og kjærlighet.

PREKEN

1. BIBELTEKSTEN

- ✓ Johannes 21,1-14:
- ✓ «Jesus viser seg for disiplene ved Tiberiassjøen

Siden åpenbarte Jesus seg enda en gang for disiplene ved Tiberiassjøen. Det gikk slik til: 2 Simon Peter, Tomas, som ble kalt Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Sebedeusønnene og to andre av disiplene hans var sammen der. 3 Simon Peter sier til de andre: «Jeg drar ut og fisker.» «Vi blir også med,» sa de. De gikk av sted og steg i båten. Men den natten fikk de ingenting.

4 Da morgenen kom, sto Jesus på stranden, men disiplene visste ikke at det var han. 5 «Har dere fått noe, barna mine?» sa Jesus til dem. «Nei,» svarte de. 6 «Kast garnet ut på høyre side av båten, så skal dere få fisk,» sa Jesus. De kastet garnet ut, og nå klarte de ikke å dra det opp, så mye fisk hadde de fått. 7 Disippelen som Jesus hadde kjær, sa da til Peter: «Det er Herren.» Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg – den hadde han tatt av – og kastet seg i sjøen. 8 De andre disiplene kom etter i båten og dro garnet med fisken etter seg. De var ikke langt fra land, bare omkring to hundre alen.

9 Da de var kommet i land, så de et bål der, og det lå fisk og brød på glørne. 10 «Kom hit med noen av de fiskene dere nettopp fikk,» sa Jesus til dem. 11 Simon Peter gikk da om bord i båten og trakk garnet i land. Det var fullt av stor fisk, ett hundre og femtite i alt. Men enda det var så mange, revnet ikke garnet. 12 Jesus sa til dem: «Kom og få mat!» Ingen av disiplene våget å spørre ham: «Hvem er du?» De visste at det var Herren. 13 Så gikk Jesus fram, tok brødet og ga dem, det samme gjorde han med fisken.

14 Dette var tredje gang Jesus åpenbarte seg for disiplene etter at han var stått opp fra de døde.»

2. GJENFOTELLE

- ✓ Så er gutta boys tilbake på gamle trakter igjen. Der det hele startet. Ved Tiberiasjøen eller Genesaretsjøen som vi kanskje best kjenner den som. Det var her de hadde vokst opp, i Galilea nord i Israel. På landet, ja litt sånn i ødemarken. Kan det komme noe godt fra Galilea, sa folk i Jerusalem lo. Der var de tilbake nå. På hjemtraktene. Ved sjøen og fiskebåtene. De lå der enda med utstyret på plass. Det gamle yrket med sine triks var ikke glemt etter tre år på farten.

- ✓ Men hva nå? Gutta boys er forvirret. Tre år på farten med Jesus hadde vært et eventyr uten like. Burde egentlig skrive en bok eller flere, om alt som er skjedd. Og særlig de siste ukene. Påskefesten i Jerusalem som begynte så lovende med kongemottagelse av Jesus med palmegrener og lovprisningsrop. Heftig! Trøkket i diskusjonene med de skriftlærde, prestene og fariseerne hadde vært større en noen gang, men ved hjelp av svikeren Judas endte påskemåltidet i fangenskap, pisking, korsfestelse og død. Det gikk så fort og voldsomt for seg at gutta boys var i sjokk. Men så kom jo det neste sjokket. Tre dager senere ble han levende igjen. To ganger viste han seg for gjengen av disipler. Prata med dem og tok på dem. Det var helt sykt.
- ✓ Men nå er det gått noen dager igjen. Disiplene vet ikke helt hva de skal ta seg til. Hva er planen nå? Ingen sjef her lenger som har styringa. Og etter som tida går begynner jo nesten å lure på sine egne opplevelser. Var det virkelig Jesus de prata med og tok på? Var det noen som satte opp hele greia? Har de drømt det – alle sammen?
- ✓ Forvirringa er stor. Og så orker ikke Simon Peter mer. Av bare å gå hvileløst rundt, gruble, diskutere uten å vite opp eller ned på hva som er skjedd eller skal skje. Fiskebåten er kjent. Den kan han håndtere. Noe å gjøre. Ellers blir han sprø. Alle blir med.
- ✓ Som aktiv fisker hendte det stadig vekk at en ikke fikk noen ting. Selvsagt alltid kjedelig det. Nå var det ille. Kan vi ikke det heller lenger? Kan vi ikke en gang bli fiskere igjen? Selv om en vet at sånt skjer alle av og til så ligger håpløsheten på lur nå.
- ✓ Så kommer det da en litt sånn overbærende fyr og snakker om å kaste noten ut på høyre side av båten. Dårlig timing å være morsom på andres bekostning. Men grunnen til av gutta boys gjør som han sier er en gryende følelse av noe kjent.
- ✓ Det var som sagt her hele eventyret hadde startet. For tre år siden. En ny og omtalt rabbi hadde kommet og mye folk var rundt han. Han spurte Simon Peter om han kunne få låne båten hans og ro litt fra land så alle kunne høre han. Simon Peter sa motvillig ja. Det var en dårlig dag. De hadde nemlig ikke fått noe fisk hele natten. Simon Peter tenkte han kunne sitte og bøtte garnene mens han hørte på hva denne rabbi hadde å si.
- ✓ Simon Peter bøttet ikke garnene. Han satt bare og hørte på rabbi. På Jesus fra Nasaret. Det ble hans siste dag som fisker. Det vil si, et kast til med noten gjorde han. Når Jesus var ferdig å tale ba Jesus han om å kaste ut noten på andre siden av båten. Idiotisk! Andre sida? Og midt på dagen? Men han tulla ikke med han. Og Simon Peter måtte bare gjøre det. Simon Peter måtte ha hjelp fra Sebedeus-sønnene, Johannes og Jakob, og deres båt for å få all fisken han nå fikk med til land.
- ✓ Tre år senere skjer det igjen. Eventyret med Jesus som så ut til å gå helt på trynet, starter for alvor med en ny utrolig fiskefangst. På andre siden av båten! Vitnesbyrdet fra disiplene og 500 andre som så Jesus i live etter hans død ble fra da av Jesus lever. Den viktigste historie de brukte resten av livet sitt på var å fortelle om at Jesus lever. Og alle disiplene måtte bøte med livet fordi de ikke ville la vær å fortelle den historien videre til andre.

3. Å FORTELLE HISTORIER – VÅRT SAMFUNNSOPPDRAG

- ✓ Å fortelle historier. Eller "to tell stories" som det heter på nynorsk. På en måte kan vi se det som vårt store felles samfunnsoppdrag. Å fortelle videre våre beste historier til de kommende generasjoner.
- ✓ Vi forteller faktahistorier, vakre historier, personlige historier, verdihistorier, og troshistorier. Skolen forteller mange historier, politikken bæres frem av historier man

tror på og vil bygge videre på, helse og omsorg har sine historier de bringer videre, mangfoldet av kultur- og organisasjonsliv med musikk og idrett likeså. Og kirken forteller historier videre, ikke minst historien fra gutta boys som hadde vært på fisketur.

- ✓ Historiene vi forteller er ofte ikke konstante. De utvikler seg. Endrer seg. Fordi nye erfaring og nye tider fargelegger med nye farger og innsikter. Og ikke minst forteller jo hver eneste av oss sin egen spesielle historie. Våre liv er jo den sterkeste historie vi forteller til de rundt oss, de tett på som familie og venner, og de som kjenner oss i en bygd som Lørenskog. Ingen historier gjør mer inntrykk og blir lyttet mer til enn historien våre liv forteller.
- ✓ Lørenskog kommune, bygda vår, er full av historier som er våre. Som vi har tatt i mot, som vi vil bringe videre, og som gjennom levd liv stadig er i utvikling. Å fortelle videre til nye generasjoner våre beste historier med ord og levd liv, er vårt store felles samfunnsoppdrag.

4. EN NY HISTORIE

- ✓ La meg nevne en historie spesielt. Den er egentlig en veldig ny historie, som ikke så mange har fortalt før kanskje nå helt i det siste. Men som vi egentlig alle må bli med å fortelle videre. Siden det er presten som snakker – tenker dere sikkert at det er bibelhistorien og særlig påskehistorien han mener. Jo, da gjerne det. Den fortelles av en god del, også i skolen. Håper for øvrig ikke den skal svekkes noe mer der.
- ✓ Men historien jeg nå tenker på er historien om jordkloden vår. Om skaperverket, miljø, og klima. Om bærekraftig utvikling. Om en måte å leve på som gjør at jorda og Lørenskog skal være et like godt sted å bo på for våre barnebarn og deres barn. At historien de vil fortelle om oss blant annet er historien om mennesker som klarte å snu en utvikling. Som sammen greide å gå i en ny retning. At historien om oss ikke bare er om et nytt flott sentrum men også om en ny retning. En ny bevissthet, en grønn dugnad for oss selv og generasjonene som kommer etter oss. En historie de kan fortelle med stolthet og i takknemlighet.
- ✓ Og også her er levd liv den sterkeste måten vi kan fortelle historien om skaperverket, miljø og klima videre til hverandre og de neste generasjoner. At vi alle little by little, step by step – mer nynorsk! – gjør små justering og endringer i vår hverdag. Og når vi er mange med i denne grønne dugnaden over tid blir summen av vår små justeringer og endringer til en ny retning.

5. Å LEVE MED VÅR HISTORIE

- ✓ Tanken på levd liv som den sterkeste historien vi forteller videre er ikke alltid bare lystig. Enten det gjelder miljøsaken eller andre historier vi mer eller mindre bevisst forteller videre. Vi kjenner alle på at ting roter seg til og vi gjør dårlig valg som vi verken klarer og ikke alltid vil gjøre noe med. Vårt liv forteller også historier vi gjerne skulle vært foruten. Og som kan gjøre oss dypt motløse.
- ✓ Da er det en historie som vi aldri må slutte å fortelle. Om en far og to sønner. Den yngste krever sin halvdel av formuen. Får den, reiser langt vekk og sløser alt bort i et vilt liv. Som grisepasser, utsultet og uten selvspekt tar han sjansen på å dra hjem til faren. I håp om å få være som en av arbeidskarene til faren. Langt borte får faren se han. Løper mot han, kysser han, og før sønnen rekker å fullføre sin beklagelse og forespørsel, beordrer faren full fest for sønnen som er kommet hjem. Fortellingen om den bortkomne sønn eller den ventende tilgivende faren, var det Jesus som ga oss. Fortellingen om en kjærlig Far og Gud som ikke kan vente med å tilgi, å gi nye sjanser, til sine sønner og døtre. Som oss og de tingene vi gjerne skulle vært foruten i vårt liv.

- ✓ En livsviktig historie å fortelle videre. Fordi den viser oss hvem Gud, vår Far, er. Fordi den kan hjelpe oss å leve med vår historie. Sånn den faktisk er. Sånn den har blitt til nå og sånn den enn måtte bli i fremtiden. Den kan gi oss mot til å gå videre også med de historiene vi så gjerne skulle vært foruten men som er der. Så vi kan bli fri til å gi våre beste historier videre.